

CARTOUCHE

Hij gluurt niet maar hij wacht
tussen oleander en geitenbaard.

Kreng en slijm van jaren, rauw
van verlaten zijn. Ik vorder hem
zo nu en dan.

Kranig zijn we samen, tijden
vol verdraagzaam zijn.

Spinnen doet hij dan de krop
in mijn keel.

MOMENTUM

Aan het einde van de weg
een boom. Hier stoppen tijd
en verhaal.

De hemel is een cirkel groot,
met afstand ook de zon.
Tussenin ben ik.

Dag mens, zegt iemand me.
Ik zie hem niet.

Mompelen doe ik wel.

VIS-A-VIS

Ik kijk naar de man aan de muur.

Misschien is hij wel Jezus of een
andere god.

Hij groet mij niet, hij staart gewoon.
Goden antwoorden nooit.

Kort verwijlen wil ik nog.

Wie weet lacht zo van hem
een onbekende zus.

LIEFJE

Ik moet haar wel minnen.

Gek. Ik koester hoe dan ook
geen taal van haar, geen woord
vol venijn. Venijn is haar vreemd.

Maar ik moet haar wel,
haar lijfje vol god noch gebod,
pasmunt voor ieder seizoen.

Ik ben wild van haar.

BOA

Even wil ik niet spreken,
mijn lief.

Ik moet gewoon een nieuw
geluid
of anders zwijgzaam zijn.

Niet langer Siamees maar
kort je hand niet meer voelen
in die van mij.

Mijn lief?